

Trobeu a faltar els temps en què menjàveu Calipos sense parar.

* 5 llibres per deixar de tenir por del mes de setembre

Capricis del calendari, ja som al mes de setembre. Sé que molts no ho volíeu, sé que amb gust us hauríeu plantat a l'agost i hauríeu deixat que un altre continués amb la vostra vida. Com que això no pot ser, aquí teniu cinc llibres que us ajudaran a perdre-li la por.

'Los enamoramientos'

Fa temps vaig prendre el mal costum de creure'm tot el que diu Javier Marías, inclosa la teoria de l'amor que va emetre en aquest llibre. Ve a dir que no és altra cosa que un d'aquells premis que es donen a les rifes de les fires ambulants que munten parada a final d'estiu; un trofeu de quincalla que toca per sorteig a principis de setembre quan ja no esperes res de les vacances. Per si de cas, no deixeu de jugar.

'Tres hombres en una barca'

Aquesta és la gran novel·la de Jerome K. Jerome sobre uns individus que patien totes les malalties recollides als tractats de farmacologia. Febre tifoide, malària, còlera, diftèria... Un desastre! El cas és que, cansats de comentar-ho amb una pipa entre els llavis, van decidir embarcar-se amb tots els seus mals i píndoles en un viatge pel riu. Els de Blackie Books l'acaben de reeditar en una edició fantàstica que per allò del "mal de molts, conhort de bèsties" farà que la *rentrée* no us sembli tan terrible.

'Tot allò que una tarda morí...'

Ja us esteu posant nostàlgics? Trobeu a faltar les revetlles i les llargues nits de festa major? O sou més aviat dels que us heu passat l'estiu recordant aquells temps feliços en què menjàveu els Calipos de quatre en quatre i fèieu allò d'*Un, dos, tres, zic, zac, zuc* amb els peus? Als últims, us recomano l'última novel·la de la Lluïa Ramis, *Tot allò que una tarda morí amb les bicicletes*.

'A este lado del paraíso'

És l'*opera prima* de Scott Fitzgerald. La va escriure amb 22 anys, quan va tornar a la universitat després d'un estiu d'alcohol i mala vida que seguia a una baralla amb Zelda Sayre. Fitzgerald estava convençut que si el llibre era un èxit ella tornaria al seu costat. Ho va ser. El personatge d'Amory Blaine es va convertir en un mite. I poc després de la seva publicació, Zelda i ell es van casar.

'Colores de otoño'

El calendari no enganya. Comença aquella temporada dels pollanques ocre, les fulles seques, la verema i les magranes madures. Si us falten adjectius per descriure els colors de la tardor, feu una ullada a les inspirades epifanies de Henry David Thoreau en aquesta mena de dietari impressionista, amarat de metafísica decimonònica, pena crepuscular i olor de pluja d'octubre. —Josep Lambies